

PSALM IV.

vreese geen, Wanaer sy sulcks aen-
 vingen, En my wilden met
 haest, Om te maken verbaest,
 Verfricken en omringen.

4 Komt, Heer, toont dat gy zyt,
 Met my tot aller tijt, En dat gy
 mijn vyanden Op 't kinnebacken
 slaet, En hen breekt met der daet
 In stucken hare tanden. Van u is 't,
 6 Heer goet, Dat men ver-
 wachten moet Hulp en troost
 vroegh en spade; Want over u volck
 hier, Stort gy, Heer goedertier,
 Seer rijcklick uw' genade.

Den IV. Psalm.

A Is ick u bid' opent u ooren,
 O Heer mijne gerechticheyt.
 Laet mijn hert bangh uwen troost
 hooren, En u stedes komen te voren
 Mijn gebedt, na uw' goedigheyt.
 Hoe langh sult gy soecken, gy heeren,
 Mijn eer te schenden met hoogh-
 moet? En u tot ydelheyt verkeeren,
 De leugen oock, t' uwer oneeren,

Soo lief hebben als gy mi doet.
 2 Bekent dat Godt my in dit leven,
 Boven de ander menschen al,
 Tot eenen Koningh heeft verheven,
 Die mijn sichten ende mijn beven
 Van den hemel verhooren sal.
 Soo gy gram wert, wacht u van son-
 den, Misdoet niet tegen sijnen wil;
 Op uwen leger wilt doorgronden
 Dit werck: Laet af tot desen stonden
 My te quellen met dit geschil.

3 Offert dan een oprecht off'rande,
 Met verflagen hert en gemoet;
 Betert u van deef' sond' en schande,
 En stelt op Godt, seer goeder-
 hande, Geheel al u vertrouwen goet.
 Veel spreken: Hoe kan hy ons leeren
 Dat goet is, en Godt aengenaem? Na
 u goetheyt, wilt Heer der heeren,
 U lieflick aenschijn doch eens keeren
 Tot my, en al de mijne t'saem.

4 Want meer blijdschap is my ge-
 geven Door u aenschijn, Heer goe-
 dertier.